

på på et tidspunkt, for der sidder helt klart nogle mennesker rundtomkring i forskningsverdenen, som er kvalificerede.

De fire pinde, vi har sat op, er jo ikke helt tilfældige; de markerer selvfølgelig, hvad det er, vi synes der er rigtigt at se på og gøre noget ved. Jeg vil gerne sige, at der står ikke noget om retfærdighed i nogen af de fire pinde, for den findes ikke. Retfærdighed er ikke et entydigt begreb, det er vi helt enige om. Det er politisk bestemt, hvad man mener, der er retfærdigt, så entydig retfærdighed opnår vi aldrig.

Jeg tror heller ikke, vi opnår, at kommuner, når de skal lave budgetlægning, ikke kommer til at mangle penge, også selv om vi får spørgsmålet tilstrækkelig godt kulegravet og finder en helt ny model. Problemet vil nok stadig eksistere. Jeg er også helt sikker på, at der er kommuner, der vil finde, at de bliver forkert behandlet i forhold til andre, selv om jeg nok tror, det kan blive bedre end nu. Det er jo karakteristisk, at alle kommuner er utilfredse i dag. De fattige mener, de får for lidt, de rige mener, at de betaler for meget, og selv de store kommuner mener, som vi kunne se i avisen for nogle få dage siden, at de ikke bliver tilstrækkeligt tilgodeset for deres sociale udgifter.

Der er heller ikke noget som helst mærkeligt i, at der er problemer, for det er et meget gammelt system, som er blevet repareret den ene gang efter den anden. Der indgår, så vidt jeg forstår, 10 forskellige elementer i fordelingen. Først det generelle bloktilskud, derpå udligning af forskellene på baggrund af beskatningsgrundlaget og udligning af forskellen på baggrund af udgiftsgrundlaget. Så er der tilskud til kommuner med særlig svagt beskatningsgrundlag, så er der momsudligning, så er der udligning vedrørende udlændinge, så er der hovedstadsudligning, så er der overudligningsbestemmelser, så er der andre udligningsordninger for vanskeligt stillede kommuner med én ordning for dem inden for og en anden for dem uden for hovedstadsområdet, og så er der statslige puljemidler, som kommunerne kan søge.

Og endelig er der hele DUT-systemet, som jo ikke er retfærdigt på nogen måde, idet der bliver DUT'et efter beskatningsgrundlaget, uanset om behovet er til stede i de enkelte kommuner. Oven i købet sker der det, at man også DUT'er udgifter, som kommunerne ikke engang er pligtige til at afholde, så det er et tilbud, man giver

kommunerne. Der er altså mange elementer i sagen.

Så er der endelig det, at der i de allerseneste 2-3 år – sandsynligvis især på grund af, at vi har fået Storebæltsbroen – er sat en meget dynamisk udvikling i gang i vort samfund, også en dynamisk negativ udvikling, hvis der er noget, der hedder det. Jeg ved ikke, om en negativ udvikling den kan være dynamisk, men det tror jeg faktisk den kan. Der er i hvert fald nogle meget stærke kræfter i øjeblikket, som forrykker forholdene i forhold til, hvad vi tidligere har kendt, og vi erkender jo, at den demografiske udvikling er noget anderledes, end den har været. Og så er der endelig også udviklingen med de fremmede osv.

Så der er mange ting, der er lidt anderledes, end de har været, og som jo nok kunne retfærdiggøre, at man overvejer, om det gamle system med alle lapperne på stadig væk er det rigtige.

Og så må jeg indrømme, at jeg tror ikke på, at høringer eller konferencer, som man snakker om i udvalget, løser problemet. Jeg har det tit med sådan nogle forestillinger, at når det drejer sig om meget komplicerede emner, så tjener de kun til at øge forvirringen, altså gøre forvirringen mere kvalificeret, eller hvad man nu skal kalde det.

Jeg tror virkelig, at det, der er brug for, er, at man her får præsenteret nogle analyser af, hvordan det er, det foregår, hvordan tilstanden var, dengang man startede systemet, hvordan den er nu, og hvordan man måske i mange tilfælde ligefrem fremmer den helt forkerte udvikling i det her.

Det var vist Enhedslistens ordfører, der nævnte, at der ikke helt var konsistens i forslaget, når fattige kommuner beklagede sig over, at de fik for lidt, og når vi siger, at Hørsholm beklagede sig over, at de skulle betale for meget. Det er jo netop det, der er problemet, at man beklager sig i begge ender, og det kan jo være, fordi man ikke er tilstrækkelig klar over, hvordan det hænger sammen, og det tror jeg i hvert fald ikke man er.

Jeg vil også gerne takke for forståelsen for, at der er behov for at gøre noget ved det her. Det, vi jo er enige om, kan jeg forstå, er, hvor dybt man skal grave for at gøre noget ved det, men jeg har ligesom følt en imødekommenhed også fra regeringens side, og vi må se, hvordan vi kan få den udmøntet i praksis.